

D E K R E T

z dnia 16 kwietnia 1946 r.

o dodatku do uposażenia wojskowych, biorących udział w zwalczaniu przestępstw przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Wojskowi czynnej służby, biorący bezpośredni udział w zwalczaniu przestępstw przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, otrzymują dodatek do uposażenia, obliczany od uposażenia według stopnia wojskowego łącznie z dodatkiem funkcyjnym w wysokości:

- a) oficerowie oraz podoficerowie zawodowi i nadterminowi, a także starsi szeregowcy nadterminowi . . . 50%
- b) podoficerowie zasadniczej służby wojskowej i rezerwy 100%
- c) starsi szeregowcy i szeregowcy zasadniczej służby wojskowej i rezerwy 200%

Dodatek przysługuje od dnia rozpoczęcia do dnia zakończenia akcji.

Art. 2. Wykaz jednostek wojskowych, którym przysługuje prawo do dodatku, oraz sposób wy-

płaty tego dodatku określa Minister Obrony Narodowej i Minister Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego i Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski